

Megválaszolatlan imák

Imasegédlet:

Az elengedés imája

Mi ez pontosan?

Az elengedés imája arra hív, hogy Isten akaratát a mi akaratunk elé helyezzük. Ez az imasegédlet rámutat ennek fontosságára.

Miért alkalmazzuk?

„Isten mindent a semmiből teremtett – és mindent, amit Isten használni akar, azt először a semmivel teszi egyenlővé.” Sören Kierkegaard

Bibliai vonatkozás:

„Mária ezt mondta: Íme, az Úr szolgálóleánya: történjék velem a te beszéded szerint!” Lukács 1:38 (RÚF)

Rövid bevezető az elengedés imájához

Az elengedés imája (néhány helyen a szent közömbösség imájaként ismert) azoké, akik megerősödtek imaéletükben, és körülményeik ellenére készek kimondani, hogy Isten akarata legyen meg mindenek felett.

Idáig eljutni csakis kegyelemből lehet, magunktól nem érhetjük el. Amikor igent mondunk Jézusnak, Ő erővel ruház fel, hogy meghaljunk saját kívánságainknak, kedvteléseinknek, lemondjunk önelégültségünkről és teljesen alárendeljük magunkat az Ő titokzatos vezetésének.

Mária őszinte imája az angyal kijelentésére a legjobb bibliai példa az elengedés imájára.

Ruth Haley Barton megjegyzi: „... egy mély tettvágyat látunk, kész félretenni saját bizonytalanságát azért, hogy belesimuljon Isten történelmet átformáló tervébe.”¹

Vér, izzadás és könnyek

Ne essünk tévedésbe, az elengedés imája nem csendes, gyertyafényes elmélkedés. Teljes lényünkkel imádkozunk – szó szerint véres, izzadságos és könnyes ima, és minden útja végül a Gecsemáné kertjébe vezet.

„Ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem amint te” – ezt a példát hagyta nekünk Jézus; a döntés lehetőségét, hogy a saját akaratunkat engedjük eléggé megtörni – pontosabban keresztre feszíteni – annak érdekében, hogy készek legyünk lemondani arról, amit leginkább értékelünk a legfőbb jó érdekében; a legnagyobb szeretet javára.

Alkalmazás: Az elengedés imája

Bizonyos értelemben, minden nap imádkoznunk kellene az elengedés imáját, szívünkben elhatározva, hogy „meghaltunk a bűnnek, de élünk Istennek” (Róma 6:11) a nehézségek, kísértések közepette, amelyek elkerülhetetlenek a mindennapokban.

A tapasztalat viszont azt mutatja, hogy vannak bizonyos életszakaszok, amikor Isten sorsfordító pillanatokhoz vezet bennünket. Azok a döntések, amelyeket imádságban Isten elé hozunk ezekben a pillanatokban, kulcsfontosságúak ahhoz, hogy életünkre vonatkozó terve továbbra is kibontakozhasson.

„Most már tudom”

Ha visszanézünk életünk azon szakaszaira, amelyeken Jézust teljes szívünkkel követtük, fel kell ismernünk néhány „most már tudom pillanatot”: olyan időszakokat, amikor erőnk végére értünk.

¹ Ruth Haley Barton, <https://transformingcenter.org/2011/12/advent-4-mary-and-the-prayer-of-indifference/>

Felmondani egy munkahelyen, egy végletes betegség miatt elveszíteni a társunkat vagy barátunkat, átadni az Úrnak azt a gyermeket, akire annyira vártunk, hátrahagyni az otthonunkat a misszió miatt – ez az elengedés imája, és ez nem jön könnyen.

Felmérjük a kockázatot, napokig vívódunk, torkunkban gombóc van és az egyetlen ima, amit ki tudunk mondani: „van-e más út Atyám?”

Mindazonáltal, mivel Jézus maga készített utat számunkra, az Ő kegyelme lehetővé teszi, hogy elengedjük azt, amihez foggal – körömmel ragaszkodtunk. Újra feltárjuk Előtte szívünket, és eljutunk oda, hogy kimondjuk azokat az életet megváltoztató szavakat, hogy

„Ne az én akaratom legyen meg, hanem a tiéd.”

Ahogy felállunk a térdeinkről, arcunkat, mint kovakövet (Ézsaiás 50:7), a legfőbb jó felé fordítjuk, és bár nem látjuk tisztán a végkifejletet, erőt nyerünk arra, hogy bármit, bármilyen áron kibírjunk, mert az Atya megerősítő és biztató szavai visszhangoznak füleinkben: „Most már tudom.”